

Алгебрическитѣ изражения: $a^2 + 4 a e - 5 c^2 d$; $\frac{5a e^2}{-c}$
 $+ 3 d - a^2 e$ са тричленни. Тричленна са нарича още *триномъ*.

Ако алгебрическото изражение съдържа четири или повече членове, то са нарича въобще *многочленъ* или *полиномъ*.

Ако прѣдъ първия членъ на алгебрическото изражение нѣма никакъвъ знакъ, или прѣдъ едночлена, или прѣдъ първия членъ послѣ знака на равенството, трѣбва да подразумѣваме знака плюсь. Така израженията $+ a^2$, $+ a - e + 2 x = + m + r$ могатъ са написа a^2 , $a - e + 2 x = m + r$; т. е. прѣдъ количествата a^2 , $a - b + 2 x = m + r$ са подразумѣва знака плюсь. Прѣдъ количествата знака минусъ въ никакъвъ случай не може да са иснуе.

Ако членовѣтъ, които съставятъ алгебрическото изражение, са съединени помежду си само съ знаковетѣ на събиранieto, изважданието и умножението, такова алгебрическо изражение са нарича *цѣло*. Тѣй напр. $a^2 b + c d$; $a - c^2 + d^3$ са цѣли алгебрически изражения.

Ако алгебрическото изражение, освѣнъ знаковетѣ на събиранieto, изважданието и умножението съдържа еоще и знака на дѣлението, тогава са нарича *дробно*. Тѣй напр. $\frac{a+b}{c}$;

$ab + \frac{c}{d}$; $3 \frac{a^2}{b^3} + \frac{5c}{d} + b^2$ са дробни алгебрически изражения.

§ 7. При дѣйствиата съ алгебрическитѣ изражения са употрѣбаватъ *скоби*.

За да са покаже че нѣкое дѣйствие трѣбва да са извърши надъ алгебрически двочленъ или многочленъ, то го затварятъ въ скоби.

Скобитѣ са пишатъ тѣй: $()$, $[]$, $\{ \}$. Тѣй напр. за да са покаже че a трѣбва да са умножи на разликата, която са получава като са извади c изъ b , пише са така: $a(b - c)$. Ако бѣше написано безъ скоби, напр. $a b - c$, тогава щеше да показва че a трѣбва да са умножи на b и отъ произвѣдението му да са извади c . Ако е напр. $a = 4$, $b = 5$, $c = 3$,